

چکیده

در این مقاله هدف اصلی، شناسایی و بررسی عوامل مؤثر بر توزیع مکانی واحدهای بانکی و میزان فعالیت‌های آنها در سطح کشور است. شناسایی چنین عواملی از این جهت حایز اهمیت است که می‌تواند راهنمای مناسبی برای تدوین استراتژی‌ها و تصمیم‌گیری‌های سازگار به‌منظور توسعه و مدیریت صحیح شبکه بانکی، در حوزه‌های جغرافیایی مختلف کشور باشد. به این منظور با استفاده از داده‌های اقتصادی-اجتماعی، جمعیتی و اطلاعات مربوط به فعالیت‌های بانکی شهرستان‌های کشور، دو نوع مدل اقتصادسنجی مجزا با توجه به ماهیت متغیر وابسته برآورد گردید. یافته‌های مدل نشان می‌دهد که، عواملی همچون متوسط درآمد خانوار، متوسط اندازه خانوار، جمعیت شهری و درصد افراد بازنشسته هر شهرستان، با سرانه-ی سپرده‌های بانکی، تعداد واحدها و حساب‌های بانکی (به‌عنوان متغیرهای وابسته در مدل‌های موردنظر) رابطه مستقیم دارد. در مقابل، عوامل دیگری مانند: متوسط هزینه‌های سرمایه‌گذاری خانوار و جمعیت روستایی ساکن در هر شهرستان، بر متغیرهای وابسته فوق‌الذکر تأثیری معکوس دارد. کلمات کلیدی: بانکداری، توزیع مکانی شعب، مدل رگرسیون پواسن.

مؤسسه عالی بانکداری ایران
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران